

У разі підозри на насильство в близьких/сімейних стосунках?

Дивись!

- Рани та синці
- Вогняні та ножові поранення
- Запаморочення
- Порушення концентрації
- Розлади харчування та сну
- Збудження та невідповідна поведінка
- Тримається осторонь
- Депресія
- Здається дратівливим
- Змінює поведінку
- Часто порушує домовленості
- Людина не погоджується на допомогу, яка потребує інформації про сім'ю
- Партнер часто присутній при зустрічах
- Часті візити до лікаря з дифузними симптомами
- Реакції при дотику
- Застосування інтоксикантів

Спитай!

Спробуйте встановити діалог, щоб насильство могло бути визнано.

Варто почати з:

- *Я занепокоєний...*

Потім опишіть те, що ви бачите:

- *Здається, ви часто відсутні на роботі.*
- *Ви, здається, втомлені*
- *Я бачу, що у вас є синець на руці*

Продовжуйте з:

- *Можливо, це не стосується вас, але на моє переконання, багато людей, які мають якісь неприємності вдома, можуть мати такі проблеми. Що ви думаєте з цього приводу?*
- *Як ви почуваетесь удома?*

Підказка!

- Намагайтеся не вживати слово "насильство"
- Ставте відкриті запитання (не лідируючі)
- Слухайте активно - кажіть "Гм...розкажіть про це докладніше"
- Повторюйте ключові слова
- Небажано вживати відгуки про те, що трапилося, наприклад, «ой! Так жахливо!»
- Пристосуйте питання до віку та розуміння

Роз'ясни!

Як спрацьовує насильство?

- Побої, погрози, сексуальний примус
- Смикання за волосся, підпалювання, приниження або глузування
- Відсутність права розпоряджатися власними грошима
- Відмова в контакті з рідними та друзями
- Знищення речей, якими людина захоплюється.
- Жорстоке поводження з домашніми тваринами.
- Примусовий шлюб.

Наскільки серйозним є насильство?

- коли це було востаннє?
- Опишіть, що сталося
- Ви боїтеся, що щось станеться в майбутньому?
- Чи є ризик для життя і здоров'я вас або ваших дітей?
- Чи був у вас попередній контакт з поліцією або кризовим центром?

Фактори ризику

припинення спільного життя, минулі насильницькі інциденти, доступ до зброї, безробіття, фінансові труднощі, хвороби та залежності, можуть означати підвищений ризик загострення насильства та навіть вбивства партнерів. Поліція та кризовий центр мають бути повідомлені.

- **Попросіть потерпілого/-у записати, що сталося і що відбувається, де і коли це сталося.**
- **Повідомте потерпілого про те, що ви хочете зробити з тим, що вам зараз стало відомо.**

У насильства багато облич. Насильство може бути фізичним, психологічним, сексуальним, фінансовим або у вигляді нехтування обов'язками.

Це картка дій для співробітників муніципалітету Бйорнафьорден у зв'язку з планом дій проти насильства у близьких стосунках. Для отримання додаткової інформації дивіться: "Безпека протягом усього життя: план боротьби з насильством у близьких стосунках".

Гострі ситуації

У разі серйозних загроз або фізичних травм після насильства і домагань.

- **Викликайте поліцію**, щоб запобігти новим гострим зловживанням. Розкажіть, що ви бачили і чому ви боїтеся нових зловживань (обов'язок запобігання). Жертва насильства може повідомити про насильство або поліція може порушити справу.
- У разі підозри на насильство, зверніться до Приймального центру у зв'язку з насильством у Бергенському Відділенні невідкладної допомоги (legevakt) для фіксації слідів насильства.
- Пропонуйте підвезти потерпілу людину до кризового центру в Бергені, де вона може жити безпечно. Кризовий центр має процедури оцінки ризиків та процедури вивозу майна.

Для отримання додаткової інформації дивіться:
"Безпека протягом усього життя: план боротьби з насильством у близьких стосунках"

Діяти

Що ти маєш робити?

Мета полягає в тому, щоб спонукати потерпілого зв'язатися з допоміжним апаратом, щоб насильство припинилося.

Анонімне обговорення

Якщо ви не впевнені, що робити, ви можете обговорити справу анонімно в кризовому центрі або поліції. Зателефонуйте та домовтеся про розмову з спеціалістами кризового центру.

Інформація про допомогу яка може бути запропонована потерпілому.

Допоможіть людині, яка зазнала насильства, знайти інформацію про систему підтримки.

Зверніться до кризового центру для отримання додаткової інформації та матеріалів.

Розмова з радником у кризовому центрі

Запросіть потерпілого з собою для розмови в кризовому центрі. Кризовий центр може допомогти оцінити заходи безпеки, чи слід повідомити про відносини у поліцію, а також надати поради та вказівки щодо шляху зупинення насильства.

Не всі мають потребу жити у кризовому центрі.

Жертви насильства можуть отримувати консультації з радниками під час важкої фази.

Як учасник системи підтримки ви також можете запросити кризовий центр для зустрічі з особою, яка зазнала насильства.

ОБОВ'ЯЗОК ЗАПОБІГАТИ:
кожен має особистий обов'язок повідомляти про тяжкі злочини або іншим чином запобігати їх і попереджати.

Важливі номери телефонів

- У разі виникнення надзвичайних ситуацій щоб унеможливити докази, викликайте поліцію за номером 112
 - Поліція: 02800
 - Кризовий центр для Бергена та околиць: 55315050
 - Приймальний центр у зв'язку з насильством у Бергенському Відділенні невідкладної допомоги (legevakt): 55559950
 - Відділення невідкладної допомоги: 116 117
 - Центр проти примусового шлюбу, каліцтв статевих органів та негативного соціального контролю: 47809050
 - Допомога в умовах життєвої кризи у Бергенському Відділенні невідкладної допомоги (legevakt): 55568754
 - Консультаційна група проти насильства та домагань у муніципалітеті Бйорнафйорден: 98499710
- Див. також: bufdir.no/vold

Що я маю робити

У разі підозри на насильство і сексуальні домагання над дітьми?

– для тих, хто працює з дітьми, є державним службовцем або сусідом

Дивись!

- Рани або сінці, на більшій частині тіла (дивись зображення в електронному довіднику)
 - Вогняні та ножові поранення
 - Запаморочення
 - Розлади харчування та сну
 - Біль у животі
 - Збудження і дратівливість
 - Депресія
 - Збудження та невідповідна поведінка
 - Реакції при дотику
 - Часті візити до лікаря і надходження в стаціонар (з дифузними симптомами)
 - Сім'я опиралася можливості контролю
 - Застосування інтоксикантів
- Зверніть увагу на «приховані» речі, наприклад, що дитина пише або малює, не хоче йти додому або змінює поведінку, коли батьки її забирають.

Що ви маєте робити?

- Повідомте керівника про свої підозри.
- Спостерігайте, записуйте, що сталося. Вкажіть час і місце.

Спитай!

Спробуйте поцікавитися, що сталося, водночас доглядаючи за дитиною.

Бажано почати з:

- *Я хвилююся.* Опишіть, що ви бачите
- *Здається, у тебе часто болить живіт*
- *Я бачу, що у тебе є синець на руці*

Продовжуйте з:

- *Можливо, це не стосується тебе, але на моє переконання, багато людей, які мають якісь неприємності вдома, можуть мати такі проблеми. Що ти думаєш з цього приводу?*
- *Як це для тебе - бути вдома?*

Підказка!

- Ставте відкриті запитання (не лідируючі) і нехай дитина розповість свою історію вільно
- Використовуйте допоміжні слова, такі як "хм...", "розкажи більше про це"
 - Повторюйте слова дитини (не стаючи при цьому "папугою")
- Бажано запитати кілька разів, скажімо "Я тут, приходь, якщо ти побажаєш поговорити зі мною"
- Заплануйте нову зустріч з дитиною

Роз'ясни!

Дитина може раптово розповісти про події вдома, наприклад, в час спілкування або перерві. Запросіть тоді дитину до розмови:

- *Коли ти казав це сьогодні раніше - що ти мав на увазі?*
- *Я не був там, розкажи мені все, так, як ти можеш*
- *Що трапилось далі?*
- *Ти розповідав мені про...*

Будьте обережні і не запитуйте надто багато подробиць. Це поліція або дитячі будинки, мають проводити з дитиною допити і вони хочуть першими розпитати дитину про деталі. Задайте відкриті питання і дозволяйте дитині вільно розповідати. Коли дитина закінчить говорити, підтвердьте те, що вона сказала, і вкажіть, що те, що він або вона сказали, є важливим. Не обіцяйте дитині, що нікому не скажете. Поясніть, що ви повинні поговорити з кимось іншим із дорослих про те, що дитина розповіла вам, але ви повинні сказати, коли ви це робите і з ким ви будете розмовляти.

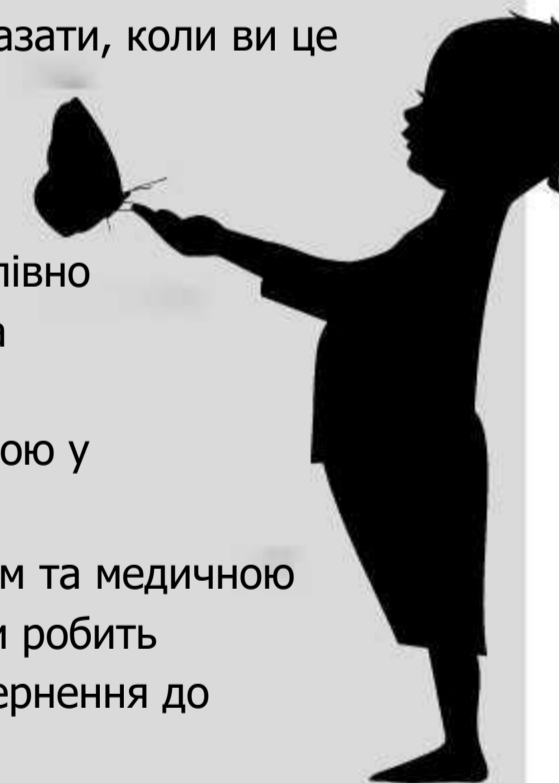
Що ви маєте робити?

- Запишіть, що висловила дитина - якомога більш дослівно. Документація важлива, напишіть «мама каже...», «дитина розповідає...»
- Ви можете анонімно обговорити це питання зі службою у справах дітей, кризовим центром або поліцією
- Бажано обговорити конкретний випадок з керівником та медичною сестрою, щоб вони разом склали план того, хто що і коли робить (невідкладні заходи, повідомлення про занепокоєння, звернення до допоміжних засобів тощо)

У насильства багато облич.

Насильство може бути фізичним, психічним, сексуальним, фінансовим у вигляді нехтування обов'язками.

Насильство та домагання можуть статися в будь-якій сім'ї, незалежно від соціального походження. Пробуйте зазирнути за фасад!

Для отримання додаткової інформації дивіться: "Безпека протягом усього життя: план боротьби з насильством у близьких стосунках"

**ОБОВ'ЯЗОК
ЗАПОБІГАТИ:**
кожен має особистий
обов'язок повідомляти
про тяжкі злочини
або іншим чином
запобігати їх і
попереджати.

Невідкладно

Коли у вас є підстави вважати, що дитина є жертвою насильства, ви зобов'язані запобігти:

- при фізичних травмах
 - при симптомах психологічного насильства
 - при серйозних загрозах
 - у випадках підозри на сексуальне насильство
 - коли дитина виявляє страх повертатися додому
 - Якщо дитину забирають батьки в стані інтоксикації
 - у разі підозри або вчинення каліцтва статевих органів або примусового шлюбу
- Поліція повинна бути повідомлена негайно. Служба у справах дітей повинна бути повідомлена одночасно.

Важливо! У разі підозри на насильство проти дітей з батьками контактувати НЕ можна!

У разі видимих пошкоджень бажано зробити знімки за допомогою власного телефону. Розгляньте, чи варто дитині звертатися до лікаря, щоб отримати докази.

Ваш обов'язок - повідомити про це. Поліція проведе розслідування та забезпечить допит в дитячому будинку.

Зауважте, що такі фактори, як припинення спільного життя, безробіття, хвороба, соціальне забезпечення та зловживання психоактивними речовинами в сім'ї, можуть означати підвищений ризик серйозного насильства.

Для отримання
додаткової інформації
дивіться: "Безпека
протягом усього життя:
план боротьби з
насильством у
близьких стосунках"

Діяти

Що ви маєте робити, якщо підозрюєте, що діти піддаються насильству?

Надіслати повідомлення про занепокоєння до служби у справах дітей

У повідомлення повинно бути включено: Особиста інформація, причина для занепокоєння - те, що ви бачили, чули, спостерігали. Вкажіть контактну особу і те, що вже зроблено.

Надішліть повідомлення у співпраці з вашим керівником. Якщо ваш керівник не бажатиме підписувати, ви несете самостійну відповідальність за надсилання повідомлення зі своїм підписом.

Служба у справах дітей надає зворотний зв'язок коли повідомлення отримано і коли розслідування завершено. Як друг або сусід, ви можете знати, лише що повідомлення було отримано.

Запам'ятайте, що ви маєте лише повідомити своє занепокоєння.

Саме служба у справах дітей розслідує справу і приймає рішення про подальші заходи.

Ви непевні?

Зателефонуйте до консультаційної групи в муніципалітеті або в службу соціального захисту дітей щоби обговорити справу анонімно.

Розкажіть дитині що відбувається

Повідомте дитині, що відбудеться з інформацією, яку вона, можливо, надала. Оцініть, виходячи з віку та ситуації дитини, як і коли це має відбуватися.

Важливі номери телефонів

- У разі виникнення надзвичайних ситуацій, щоб убезпечити докази, викликайте поліцію за номером 112
- Поліція: 02800
- Служба у справах дітей (денна): 901 82 850
- Співробітник служби соціального захисту дітей: 55 36 11 80 (часи роботи 08-02) Поза цими часами викликайте поліцію за номером 02800
- Приймальний центр у зв'язку з насильством (від 15 років): 55 55 99 50
- Діти до 15 років, які стали жертвою сексуального насильства, отримують допомогу через дитячу клініку в Університетській лікарні Хаукеланд: 55 97 50 00
- Кризовий центр для Бергена та околиць: 55 31 50 50

Що якщо справу, закрили, але насильство продовжується?

Нове повідомлення до служби у справах дітей

Знову повідомте про ситуацію в службу захисту дітей, яка можливо, отримала кілька повідомлень про занепокоєння за цей час

Інформація про допомогу додому

Надайте учням та батькам інформацію про насильство в близьких стосунках та допомогу. Надішліть брошури по домівкам або розповсюджуйте їх на батьківських зборах. Кризовий центр має брошури та навчальні матеріали.

**ОБОВ'ЯЗОК
ЗАПОБІГАННЯ:**
кожен має особистий
обов'язок повідомляти
Службу соціального
захисту дітей про тяжкі
злочини або іншим
чином запобігати їх і
попереджати.

**BJORNA
FJORDEN**
KOMMUNE

